

[Kirsten Lee]

til de unge, gøre dem til ligeværdige medspillere osv. osv., mens man så bastant afviser det her forslag. Med dette forslag får kommunerne en tilskyndelse til at finde tilbud til de unge. Det er de tilbud, bl.a. fru Pernille Forchhammer har efterlyst.

Vi tror faktisk på, at de unge, der kommer ind i et beskæftigelsestilbud, får initiativ og kræfter til at komme videre. Socialdemokratiet siger med en eller anden form for kustodetankegang, at det vil de ikke være med til, og partiet forhindrer tilsyneladende deltagelse i denne slags konstruktive initiativer. Vi opfatter faktisk i Det Radikale Venstre det her lovforslag som et konstruktivt forslag til at aktivere unge på bistan-dshjælp ved at give dem en ydelse.

For få dage siden stod hr. Nyrup Rasmussen på Nyborg Strand-talerstolen ved et radikalt møde og talte om, at Socialdemokratiet gerne ville være med til strukturændringer. Det her er en strukturændring. Bliver det da altid bare til snak og snak og ingen handling i Socialdemokratiet? Det er urimeligt, at ganske almindelige unge mennesker skal modtage passive ydelser i form af bistan-dshjælp, når de er ledige. De skal naturligvis tilbydes beskæftigelse af en eller anden art, og ønsker de ikke denne beskæftigelse, skal de heller ikke kunne modtage kontant-hjælp.

Det er i særlig grad vigtigt, at de unge har beskæftigelse og bliver vant til at forsøge sig selv. En tilværelse som kronisk bistan-dsklient er ikke ønskværdig, slet ikke for de helt unge. Målet må være, at ingen unge forlader skolen uden beskæftigelse i form af arbejde, uddannelse eller læreplads.

Man er i det sidste skoleår i stand til at udpege de unge, som er i risikogruppe, og indsatsen kan ske dér, inden de unge lander i socialvæsenets regi.

Vi tror på, at det her forslag kan forebygge, at mange unge kommer til at hænge fast i bistan-dssystemet, og vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Jeg synes, det er dejligt, at halvdelen af fru Kirsten Lees ordførertale handler om Socialdemokratiet. Det siger da lidt om, hvilket betydningsfuldt parti vi er.

Der var nogle ting i det, fru Kirsten Lee sagde i sin ordførertale, som ikke var helt rigtige. I

det øjeblik en ung bliver færdig med f.eks. et gymnasium og er indskrevet ved en anden uddannelsesinstitution, er der ikke mulighed for at få bistan-dshjælp i den mellemliggende periode.

Så siger fru Kirsten Lee, at man her giver nogle tilbud til de unge. Jamen hvad er det for nogle tilbud, man giver til de unge? Er det noget, de kan bruge på længere sigt – 17 timer i et beskæftigelsesprojekt i stedet for 38 timer på en privat virksomhed eller inden for en offentlig virksomhed, som gør, at de får reel erhvervs-kompetence, at de får reelt kendskab til, hvad det er for et arbejdsmarked, de skal ud i, eller en reel indgangsvinkel til det uddannelsessystem, som de også på et tidspunkt skal ind i?

Socialdemokratiet har gjort meget ud af denne sag, og vi har de sidste 6-7 år pukket på regeringen, for at man skulle tage initiativer over for unge ledige. Vi er meget villige til at indgå i det her samarbejde. Vi er sågar så seriøse, at vi i næste uge kommer med et forslag, hvor vi skitserer vores måde at løse det her på. Det er tilbud om kompetencegivende uddannelse, det er det, der tæller, det er tilbud om reelt arbejde, ikke 17 timer i et beskæftigelsesprojekt, men fuld tid på en arbejdsplads, fordi det er det, man kan bruge til noget. Så kommer erhvervs-, arbejdsmarkeds-, social- og uddannelsespolitikken for en gangs skyld til at hænge sammen – og helst også med kommunalpolitikken, så vi kan få pillet ved den kommunale fuldmagt. Jeg er meget interesseret i, hvad socialministeren har at sige om det.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til fru Kirsten Lee, at Socialdemokratiet gerne medvirker til at ændre strukturerne på en række områder i det danske samfund. Vi har netop med regeringen afsluttet forhandlinger om to aftaler om arbejdsmarkeds-spørgsmål: Hvad gør vi ved de ledige, når vi i lovgivningen har givet dem nye pligter og samtidig nye rettigheder og har fået en helt ny struktur i beskæftigelsespolitikken i gang.

Vi afviser ikke tankegangen, der ligger bag det forslag, vi behandler her, men vi afviser bastant, at indsatsen med hensyn til de unge under 20 år skal forringes.

Fru Kirsten Lee skulle have taget loven om beskæftigelsesmuligheder for unge og set, hvil-